

ПЖТНИКЪ

Отстранено край гората /
Тъсна вие се пжтека,
И оставено огнище
Тлѣе, гасне тамъ полека.

Ту гаснѣй, ту мѣта искри
Ту съсъ пламъкъ въ мигъ избива;
Димъ на стълпове високи
Въ лунний блѣсъкъ се извива.

Ей, ранила, трепна плахо
Въ небеса зорница ясна;
И, оставено край пжтя
Вечъ огнището изгасна...

Неизвѣстенъ пжтникъ снощи
Спрѣ се тука, прѣнощува,
Грѣ се, — зори не дочака:
Подрани и отпжтува.